

vermoedelijk eene nov. sp. Spreng te Beekhuizen, 22-IX-1918, verbrijzeld. **Faun. nov. spec.**

Stigmaeus sp., vermoedelijk *S. kermesinus* C. L. KOCH, spreng te Beekhuizen, 22-IX-1918, verbrijzeld.

Stigmaeus kermesinus K. L. KOCH, Oostelijke heideplas bij Assel, Veluwe, 12-III-1919.

Oribatidae.

Oribata riparius NIC., verbrijzeld, spreng op „de Oorsprong”, Oosterbeek, 21-XII-1918. **Faun. nov. sp.**

Hypochthonius sp., vermoedelijk eene nov. sp. 's-Heerenven bij Boxtel, 6-III-1919. **Faun. nov. spec.**

Eremaeus sp., vermoedelijk eene nov. spec. Spreng te Beekhuizen, 22-IX-1918. **Faun. nov. spec.**

? *Xenillus*, brokstuk. Spreng te Beekhuizen, 22-IX-1918.

Xenillus sp., één verbrijzeld en één immatuur, doch ietwat platgedrukt exemplaar. Spreng te Beekhuizen, 22-IX-1918. **Faun. nov. spec.**

Xenillus sp. Plas te Nuland, 31-III-1919. **Faun. nov. spec.**

Murcia trimaculata C. L. KOCH. Spreng te Beekhuizen, 22-X-1918.

Phthiracarus italicum OUDMS. 5 ex. Beekje te Geule, Limb., 13-IX-1918.

Helaas ontbreekt mij de tijd, na te gaan, of de vermoedelijk novae species werkelijk nieuw zijn, en ze dan te beschrijven.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Pristiphora fausta Htg. (Hym.).

Over deze even fraaie als zeldzame bladwesp heb ik het een en ander in de Ent. Ber. van 1 Juli 1919, No. 108, Dl. V, p. 155, medegedeeld. Als vervolg daarop kan ik thans het onderstaande daaraan toevoegen.

De parthenogenetische larven, die zich einde Mei en begin Juni 1919 insponnen, leverden de imagines in de laatste dagen van April 1920. Dat geschiedde binnenshuis en zou in de vrije natuur allicht een paar weken later het geval geweest zijn. In elk geval blijkt er uit, dat slechts ééne generatie per jaar geproduceerd wordt.

Zooals te verwachten was van eene soort, die in de natuur

niet uitsluitend of bijna uitsluitend in de vrouwelijke sexe aangetroffen wordt (zooals b.v. *Albia fasciata* L.), bestond deze parthenogenetische nakomeling uitsluitend uit mannetjes¹⁾. Aan deze merkte ik op, dat het rood, dat bij de wijfjes (van 1919), althans gedurende het leven, zoo opvallend karmijnrood was, hier veel geler, meer oranje was, weshalve zij niet zoo fraai zijn als de wijfjes. Ook zijn de mannetjes kleiner dan deze laatste, wat echter bij zeer vele bladwespen het geval is. Of nu de afmetingen en de kleur door de parthenogenese beïnvloed zijn, is eerst uit te maken, als vergelijking met manlijke voorwerpen, waarvan de moeder gepaard geweest is, geschieden kan.

Nog kan ik vermelden, dat ik in Juni 1919 van mijn zoon eene bladwesplarve ontving, welke hij bij Naarden op eik aangetroffen had en die geheel met de door mij gekweekte Puttensche *fausta*-larven overeenstemde, zoodat ik geen oogenblik twijfel, of ook deze behoorde tot dezelfde soort. Hieruit kwam evenwel in dit voorjaar eene sluipwesp te voorschijn.

J. TH. OUDEMANS.

Schizocera geminata Gmel. (Hym.).

Eene voor de Nederlandsche fauna nieuwe bladwesp.

In mijne „Naamlijst van Nederlandsche Tenthredinidae”, Tijdschr. v. Entom. Dl. 37, 1894, p. 100, kon van den merkwaardigen Subtribus der *Schizocerides* slechts ééne voort, *Schizocera tarda* KLG., als inlandsche vermeld worden, van welke één ex., een ♀, te Driebergen door den heer SIX gevangen was. Dat voorwerp berust in mijne collectie. Sedert is mij niet ter oore gekomen, dat deze of eene andere soort van hetzelfde genus in ons land aangetroffen werd.

De maand Mei van dit jaar was, althans in mijne omgeving, zeer rijk aan *Hymenoptera*, inzonderheid aan bladwespen, zoodat ik dagelijks zeldzame soorten bemachtigde. Op 12 Mei ving ik, nog geen vijftig meter van mijne woning, eene kleine bladwesp, die ik, terwijl zij zich nog in het net bevond,

¹⁾ In mijne eerste mededeeling over deze soort, p. 158, regel 21, staat abusievelijk „vrouwtjes” als tegenstelling tegenover „mannetjes en wijfjes”. Dit had „mannetjes” moeten zijn.